



Imatge de Sant Llorenç

Castellbisbal

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Nucli urbà de Castellbisbal. Pl. de l'Església s/n (08755 Castellbisbal)
Emplaçament A una de les capelles laterals de l'església parroquial de Sant Vicenç

Coordenades:

Latitud: 41.4752
Longitud: 1.98064
UTM Est (X): 414888
UTM Nord (Y): 4592012

Classificació

Número de fitxa 08054-141
Àmbit: Patrimoni moble
Tipologia Objecte
Estil / època: Modern Barroc
Segle XVII
Any 1610
Autoria de l'element: Jaume Rubió
Estat de conservació Bo
Protecció Física
Accés Fàcil
Ús actual: Religios
Titularitat Privada accessible
Titular: Bisbat de Sant Feliu de Llobregat. C/ d'Armenteres, 35. 08980 Sant Feliu de Llobregat

Fitxes associades:

[Atlants del retaule de Sant Vicenç](#)

[Imatge de la Puríssima Concepció](#)

Autoria de la fitxa Raquel Valdenebro Manrique

Data de registre de la fitxa: dj., 07/07/2011 - 02:00

fitxa:

Descripció

Imatge de bult rodó realitzada en fusta d'àlber i policromada que presidia el mig del retaule, a la segona franja, del retaule major de l'església de Sant Vicenç. Es tracta d'un Sant Llorenç vestit amb una túnica fins als peus coberta per una capa pluvial amb brodats. Es tracta d'una túnica pintada en color blanc sobre la qual recau la capa daurada. Du els atributs de la ploma, i la graella. Aquests darrers també s'han daurat. Al voltant del cap du una corona auria simbolitzant la santedat.

Història

La imatge formava part de l'antic retaule de l'altar major de l'església de Sant Vicenç. Es trobava situada a l'extrem dret de la tercera franja. Aquest retaule fou construït pel mestre Jaume Rubió de Moià amb qui es signà un contracte d'encàrrec l'any 1610. La construcció tingué lloc entre els anys 1610 i 1617. César Martinell, afirmava que es tractava del primer retaule completament resolt amb escultura, sense els grans quadres pintats, usuals en aquella època. Es tractava d'un retaule de fusta del primer barroc català, i tenia cinc cossos verticals en disposició poligonal, per tal d'adaptar-se a l'absis del temple. Les seves mides aproximades eren d'uns 9 metres d'alçada per 8 metres d'amplada, ocupant la major part del presbiteri, adaptant-se a l'absis. El sostenien quatre feixucs atlants de pedra, possiblement sense policromar. La predel·la o primera franja esculturada representava les escenes de la Passió: l'oració de l'hort de Getsemaní, la coronació d'espines, Jesús portant la creu, i l'assotament. Per una porta es podia passar al darrera del retaule, on originalment hi havia la sagristia, i arribar al centre del retaule on hi havia la imatge del Sant Patró. La segona franja - d'esquerra a dreta - contenia dues imatges, una sobre l'altra, que podien ser dos evangelistes i flanquejades per columnes. Després hi havia una escena en alt relleu del martiri del sant. L'espai central era ocupat pel magnífic i monumental Sagrari. En efecte, cal dir que el seu conjunt superava el metre i mig d'alçada, i era una mica més alt que els relleus del costat. La tercera franja s'iniciava amb la imatge de mida mitjà de Sant Esteve. Sobre ell un bust, potser de Sant Pau. Al mig del retaule i sobre el sagrari hi havia la imatge de Sant Vicenç dins una fornícula en forma de petxina, flanquejada per columnes. A continuació l'alt relleu del màrtir del patró, i a l'extrem dret, la imatge de Sant Llorenç, avui encara existent; sobre d'ell, un bust de Sant Pere. La quarta franja, ja més estreta, s'iniciava amb un plafó on hi havia escrita la data de 1712, any en que es daurà el retaule. Al mig de la franja, encabida e una fornícula hi havia la imatge de la Immaculada Concepció. La cinquena franja estava presidida per la imatge de Jesús Crucificat. RUIZ I ELIAS A (1998: 97-118) El retaule fou desmuntat el 1936 pels mateixos parroquians, per ordre de les milícies populars, que requerien l'edifici de l'església per a altres activitats. Fou salvada la imatge de la Puríssima, juntament amb la de Sant Vicenç, la de Sant Llorenç i una predel·la del retaule foren salvades. Aquestes imatges foren salvades pels mateixos milicians, ja que la ser daurades van pesar en conservar-les per extreure l'or.

Bibliografia

RUIZ I ELIAS, A. (1998) Notes històriques: parròquia de Castellbisbal. Castellbisbal.



